

B. Børentzen, er valgt til Medlem af Folkethinget, anerkjendes, vedtoges enstemmig med 72 Stemmer.

Man gif derpaa til den eneste Sag paa Dagsordenen, som var:

Fortsettelse af første Behandling af: Forslag til Lov om overordentlige Foranstaltninger til Forsvarsvæsenets Fremme.

(1ste Del af 1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 35 ff. og Udvalgets Betænkning i Tillæg B., Sp. 17 ff.)

Formanden (Krabbe): Jeg skal gjenskalde i ærede Medlemmers Grindring, at der i Betænkningen er fremsat en Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen, der er saaledes lydende:

Idet Folkethinget udtaler, at det er villigt til at bevilge et Beløb af ca. 30 Millioner Kroner, tilveiebragte ved en Skat paa Indtægt og Formue, til Gjemmemførelsen af en formaalstjenlig Forsvarsplan, der udelukker Kjøbenhavns Befæstning ved nye faste Værter og medoptager et militært Støttepunkt i Sjælland, — gaar Thinget over til den næste Sag paa Dagsordenen.

Forhandlingen dreier sig altsaa herom; den er aabnet; den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Bjoffen): Det er naturligt, at saavel Thingets Medlemmer som Publikum i Almindelighed med nogen Utaalmødighed have ventet paa at se Resultatet af det Udvalgs Arbejde, som blev nedsat her under denne Sags 1ste Behandling. Det vil imidlertid vistnok fremgaa af den nu afgivne Betænkning, hvorledes det har været Udvalget magtpaaliggende at tilveiebringe for Thinget en saa fyldestgjørende Oplysning som muligt angaaende den Opgave, som var givet Udvalget at løse. Denne Opgave har man opfattet saaledes, at man skulde aabne en Forhandling med det høitærede Ministerium for at forvise sig om, hvorvidt Ministeriet nu kunde være villigt til i større eller mindre Udstrækning at gaa ind paa det Grundlag, hvorpaa det nyvalgte Folkethings Flertal maatte anses for at være valgt. Vi have med Hensyn til denne Sag tidligere havt Strid baade om disse Hovedpunkter og afskillige andre Enkeltheder i Sagen, men denne Strid tilspidsedes ved det Valgprogram, som det høitærede Ministerium lod udgaa i Opløsningsbrevet, hvori man sammenfattede Tvistepunkterne i nogle enkelte Hovedpunkter. Det er disse Punkter, som ogsaa ved Valgene og ved den Maade, hvorpaa de bleve stillede frem, ere blevne yderligere saaledes fastslaaede, at de, som ere valgte paa den ene eller den anden Side af

saadanne Hovedpunkter, jo nu ville have forøget Vanskeligheden ved at kunne tilnærme sig hinanden. Det er Flertallets Overbevisning, at det nuværende Ministerium, for at det kunde have Saab om og Udsigt til at føre denne Sag igjennem, i det Væsentlige netop maatte kunne gaa ind paa de Hovedpunkter i Striden, som paa denne Maade ere fremsatte ved Valgene. Jeg tillod mig allerede, da 1ste Behandling her blev aabnet, at gjøre opmærksom paa den ganske vist ringe Sandsynlighed, der maatte være for, at Ministeriet skulde kunne eller ville gjøre noget Saadant, men paa den anden Side maatte man dog erkjende Muligheden deraf, og det var i denne Erkendelse, at Udvalget overhovedet blev nedsat til at forhandle med Ministeriet. Det er jo klart, at, naar en Enighed blev tilveiebragt paa det, — hvad man kan kalde — principielle Tvistepunkt, saa vilde det være meget let at tilveiebringe en Overenskomst med Hensyn til Enkelthederne, Detaillerne, som altid have været saaledes fremsatte af Flertallet, at man ingenlunde søger enten sig selv eller Andre bundne ved de Enkeltheder, som det tidligere Forslag indeholdt. Af Betænkningen vil det fremgaa, hvorledes Udvalgets Henvendelse til Ministeriet er blevet besvaret, og hvilket Indhold dette Svar har. Regjeringen har ikke troet at kunne eller ville opgive noget af Hovedpunkterne i sin Position. Man fastholder, for at nævne disse Hovedpunkter under Et — de kunne betegnes som tre — fra Regjeringens Side ligesaa bestemt som tidligere Kjøbenhavns Dækning mod Søfiden ved nye faste Forter, og denne Anskuelse er endog yderligere bleven urgeret ved den mundtlige Forhandling, Udvalget har havt med Ministeriet, idet Kjøbenhavns forsvarlige Dækning mod Søfiden er bleven saaledes stillet frem som det Absolute og Fornemste, at Regjeringen ikke har betænkt sig paa at udtale, at selv om ingen Udsigt over det Beløb, som Flertallet har budt, kunde blive bevilget, saa vilde Størstedelen og næsten det hele Beløb efter Regjeringens Anskuelse være at anvende til Kjøbenhavns Dækning mod Søfiden. Denne Anskuelse af Regjeringens Fastholden ved de faste Søforter er under Udvalgets Forhandling blevet stillet saa stærkt og klart frem som muligt og om muligt skarpere end før. Det andet Punkt er Spørgsmaalet om Størelsen af det Beløb, som der overhovedet skulde kunne bevilges. Angaaende dette Spørgsmaal har Regjeringen ikke denne Gang som tidligere udtalt Forudsætningen om, at Suppleringen af Beløbet til den fulde Befæstningsplan skulde søges snarest muligt tilveiebragt. En saadan Udtalelse foreligger ikke; men paa den anden Side foreligger der ogsaa Tilstrækkeligt fra Regjeringen til at kunne sige, at hvad der har ligget og ligger i Regjeringens samlede Forsvarsplan ikke kan betragtes som opgivet, men kun som opsat. Man har fra Regjeringens og dens Meningsfællers Side beklaget sig over den Anven-